

הקומפוזיטור עצמו כותב על יצירתו:

„הקונצ'רטו לפסנתר ותזמורת מספר 2 כתוב בחלק אחד המורכב משלשה פרקים. החומר המלודי הגלמי נשען על טעמי המקרא מתוך מגילת איכה. ברור שטעמי מים אלה מעובדים באופן חפשי וספוגים סגנון מוסיקה בת־זמננו. על יסוד המוטיבים מתפתחת מלודיה שירתית בקורח, שכנגדה מופיעה אמצאה בעלת מרכז ריתמי המתפתחת במשפטים מוטוריים בהתאם למהותה. הפרק הראשון מגיש את שני המוטיבים המנוגדים, המהווה על ידי כך האקספוזיציה של היצירה. בפתח מתגבש המוטיב השירתי, שמופיע כנושא מושלם. בטמפו אטי, בפרק השני הנותן בטוי מלא לאלמנט השירתי. לעומת זאת מגיע המוטיב הריתמי אל שיא התפתחותו בפרק השלישי, כאשר בפינלה משתלבים שני הנושאים ברקמת קונטרפונקטית. כאן מתבלט הפרינציפ הקונצרטנטי לא רק בנגינה הוירטואוזית של תפקיד הסולן, כי אם גם בחיבור עצמו — על ידי דו־שיח בין התזמורת והפסנתר, מתוך ניצול שני הנושאים היסודיים שביצירה.

program note (1955)

זה ליד זה.